

नाव :- संस्कृती ज्ञानेश्वर जुलधारे.

शाळेचे नाव :- सह्याद्री माध्यामिक विद्यालय दिवदेव मार्ले

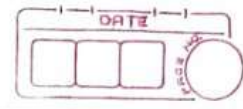
इयत्ता :- आठवी

राणी लक्ष्मीबाई माझ्या सपनात आल्या आणि त्यांनी राष्ट्राची सेवा करण्यास सांगितली - तर मी काय करेन.....

“शौर्य और वीरता झलकता है,
लक्ष्मीबाई के नाम में,
प्रथम स्वतंत्रता संग्राम की,
डोरी थी जिसके हाथ में।

संस्कृती दिवसभरचे काम आटपून जरा 'विरंगुळा' म्हणून खेळत होती खेळ चांगला रंगात आला होता. खेळून झाल्यानंतर जेवण आटोपली घरातील स्त्रिया भांडी-कुंडी झाड-लोट करित होत्या. संस्कृती म्हणते, 'आमच्या घरात एक नियम असे संध्याकाळी दहा वाजेला की सर्वांनी झोपी जायचे. मात्र सकाळी लवकर उठायचे. संस्कृतीच एकत्र कुटुंब असल्याने तिला आजो-आजोबा, काका-काकी, भाऊ बहिणी यांमध्ये घट्ट बॉन्डिंग होतं. महानपणी आजो नेहमी सांगायची, लवकर झोपे लवकर उठे। तथास ज्ञान आरोब्य भेटे। त्यामुळे आम्ही रात्री लवकर झोपायचो व सकाळी लवकर उठायचो.

रात्रीचे दहा वाजेला होते. अंधरून टाकून आम्ही झोपलो. गाढ झोपेत असताना माझ्या समोर झाशीची राणी उभ्या टाकल्या त्या माझ्याशी बोलू लागल्या संस्कृती अगं हे आपल्या राष्ट्रांत काय चाललयं कोणाचा कुणाला धरबोळ नाही. वेगवेगळी पक्ष, त्यांची वेगवेगळी मतं, राष्ट्रीय ऐक्याच्या नावाखाली जातीयचेचा वाढलेला तिढा, आरक्षण मोर्चा, बलात्कार, महिलांची असुरक्षितता वाढलेली आहे. जगणे अनावश्यक झाले आहे. याला जबाबदार कोण? चिमुरड्या बालकांचे संरक्षण कोण करणार? आपली ल्याथव्यवस्था स्वस्थ कुचकामी आहे का?

संस्कृती अगं बोल ! तू तरी मला सांग हे कधीपर्यंत चालणार ? रामराज्य कधी येणार ? राष्ट्राची सेवा निः-स्वार्थीपणे करणारी लोक हाताच्या बोटाइतकीच शहिलीका का हाताची बोटाचं बोटातं झाली.

इंग्रजांविरुद्ध लढताना शणांगणावरच माझा म्हणू झाला. इंग्रजांविरुद्ध माझा टिकाव लागला नाही. वडिलांकडे मला शिकवण्यासाठी स्वातंत्र्य होते त्यामुळे मी आत्मसंरक्षण, घोडेसवारी, तलवार चालवणे, योगासेने हे शिकले परंतु माझं शिक्षणाबरोबर इतर गोष्टी मला येत होत्या. स्त्रियांना 'चूल आणि मूल सांभाळणे' एवढंच काम असायचं. वयाच्या 12 व्या वर्षी माझं लग्न झालं. मी ठरवलं लोकांची सेवा सेवा करायची लोकांची सेवा करणे म्हणजेच इश्वराची सेवा करणे.

आजकालच्या स्त्रियांवर अत्याचार व्हायला लागलेत ही परिस्थिती बदलविण्यासाठी तू दांडपट्टा, करोट, भाला-फेक, गोळाफेक, बॉक्सिंग असे विविध खेळ खेळण्यास मुलींना प्रवृत्त करतील का ना ? 'मेरी झांशी नही दूंगी' या माझ्या एका वाक्याने इंग्रज हादरेले. तुही असा अत्याचारविरुद्ध आवाज उठवतील का ?

बोल..... बोल..... करतील का एवढं. मी जोरात म्हटलं, "हो... हो... मी हे नक्की करेन". तेवढ्यात आई ओरडली, संस्कृती अगं जागी हो. पाहते तर काय मला चक्क स्वप्न पडलं होतं. पण झाशीच्या राणीचे हे गुण खरंच किती अर्थपूर्ण आहेत. झाशीच्या राणीचे हे गुण मी माझ्यात आणल्या शिवाय राहणार नाही. त्यासाठी मी करोट, गोळा-फेक, बॉक्सिंग यांसारखे विविध खेळ खेळून व इतरांसही त्यासाठी प्रवृत्त करेन. त्यामुळे मुलींना स्वतःचे रक्षण स्वतः करण्यास हिंसल वाढेल. हे तर मी नक्कीच करेन मात्र राणी लक्ष्मीबाईंनी राष्ट्राची सेवा करण्यासाठी दिलेला हा खारीचा वाटा मी उचलल्याशिवाय राहणार नाही.

"राणी लक्ष्मीबाई लडी तो
उम्र तेईस मे स्वर्ग सिधारी,
तन, मन, धन सब कुदू दे डाला,
अंतर मन से कभी ना हारी।"